

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 26 May 2010 08:50 - Last Updated Wednesday, 26 May 2010 09:23

இன்று இலங்கையில் 30 முதல் 40 லட்சம் பேர், நாட்டிற்கு வளியில் சினை உழைக்கும் நிலையில் உள்ளனர். இது மொத்த சனத்தொகையில் அண்ணளவாக 20 சதவீதம். இலங்கையின் பிரதான வளநாட்டு வருமானம் இவர்களின் உழைப்புதான். மனித உழைப்பு ஏற்றுமதியாகின்றது. மக்களை ஏற்றுமதி செய்து ஆள்வதுதான், இலங்கையின் இறையாண்மையாக மாறிவிட்டது. இதில் உள்ள அவலம் என்னவென்றால், இப்படி ஏற்றுமதியானவர்களில் பெரும்பகுதி பெண்கள். தங்கள் குழந்தைகளை ஆணாதிக் சமீக அமைப்பில், அனாதையாக அநாதரவாக, கைவிட்டுச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் இலங்கைப் பெண்கள் வாழ்கின்றனர்.

இந்த நிலையில் இவர்களின் பெண் குழந்தைகள், குடும்ப உறுப்பினராலேயே பாலியல் ரீதியாக மயேப்படுகின்ற நிலை அதிகரித்துள்ளது. ஆண்கள் வேறு பெண்களுடன் தொடர்பு முதல் குடியும் கட்டித்துமாக மாறிவிடுகின்ற அவலம் பொதுவான ஒன்றாக மாறிவருகின்றது. இப்படி பல சமீக அவலத்தை, அந்தக் குடும்பம் சந்திக்கின்றது. குடும்பத்தின் மற்றைய உறுப்பினர்கள் வாழ்வாக்காக அற்பகலியுடன் உழைத்து வந்தவர்கள் கட்ட, தாம் செய்து வந்த தொழிலை கைவிடுகின்றனர். உழைப்பில் ஈடுபடாத வளநாட்டு பணத்தை கொண்டு வாழும் போக்கில், நுகர்வு ஆடம்பரமும் கட்ட இணைந்து விடுகின்றது. இவர்களின் குழந்தைகளின் கல்வி முதல் அவர்களின் சமீக பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்கள் என அனைத்தும் சீரழிகின்றது.

இந்த நிலைக்கு காரணம் என்ன? ஒரு அரசு, சொந்த நாட்டில் மக்களை வாழ்வைக் கமுடியாதது, வக்கற்றுக் கிடக்கின்றது. மக்கள் அன்னிய நாட்டுக்கு சினை உழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அவர்கள் அங்கு பெறும் கலி இலங்கை பணத்தில் 10000 முதல் 15000 ரூபாதான். இலங்கை மத்தியதர வர்க்க வாழ்க்கைக்குரிய அடிமட்டத் தொகை. இதனைக் கட்ட இன்று இலங்கையில் உழைத்து வாழ்முடியாத நிலையில், இலங்கை வாழ் மக்கள் உள்ளனர். இதனால் குடும்பத்தை பிரிந்து உழைப்பதற்காக வளநாட்டு செல்லுகின்றனர்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 26 May 2010 08:50 - Last Updated Wednesday, 26 May 2010 09:23

இங்கு இலங்கை அரசு என்னதான் செய்கின்றது. மாமா வலையை தான் பார்க்கின்றது. மக்களை வாழ வகை வகற்று, மக்களை பிளந்து அவர்களை மோதவிட்டு தப்பிக்கின்றது.

இனங்களை பிளந்து சண்டைகளை திணித்து, மக்களை பரதேசி கட்டடமாகிவிடுகின்றது. சொந்த இன மக்களை, இரண்டு தரம் பாரிய அளவில் பலி கொண்டது. சமீக பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காது, அவர்களை பிளந்து மோதவிடுவதும், அவர்களைக் கொன்று குவிப்பதும் தான், இலங்கை அரசின் வலையாகிவிட்டது. தம்மை பாதுகாக்க பாசிச பயங்கரவாதத்தையும், மனிதவிரோத சட்டங்களையும் கொண்டு மக்களை அடக்கியாளுகின்றது. இதே நேரம், எம்மக்களை நாடு கடத்தி மாமா வலையை செய்வதையே நாட்டு அபிவிருத்தி என்கின்றனர். இப்படி அன்னியநாட்டு பணக்கார கும்பலுக்கு, மனித உழைப்பு முதல் நாட்டின் செல்வத்தையே தாரைவார்த்து வருகின்றது.

இந்த நிலையில்தான் குடும்பங்கள் பிரிந்து, பிழைப்புத் தடேபி அன்னியநாட்டுக்கு செல்கின்றனர். அங்கு அவர்கள் எந்த சட்ட பாதுகாப்பும், தொழில் உரிமைகளும் கிடையாது. உலக பணக்கார கும்பலுக்கு சவேசை செய்வதன் மூலம், தங்கள் வயிற்றுக்குரிய கஞ்சி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்காகத்தான் அரசு இருக்கின்றது. இந்த மாமா வலையைத் தான், வலையையாப்பது என்கின்றது.

இதனால் ஏற்படும் குடும்பங்களின் பிரிவு, குடும்ப சிதவைக மாறுகின்றது. அவர்களிடம் இருந்த மகிழ்ச்சியை, இது அழிக்கின்றது. தவறான உறவுகள், தவறான நடத்தைகள் முதல் அடிப்படையை கல்வியை இழப்பது வரை அரங்கேறுகின்றது. இதில் இருந்து மீள்வழிக்காட்டக் கூடிய, எந்த சமீக போக்குமீ இன்று இலங்கையில் கிடையாது. வாழ்வதற்காக சமீகத்துடன் கூட்டிப் போராடுவது என்பது மறுக்கப்பட்டது, தனிநபராக தீர்வு காணும் குறுக்குவழியிலான சீரழிவுகள் குடும்பத்தில் புகுத்தப்படுகின்றது. இதுதான் இந்தக் குழந்தை அவலமாக, நரகல் வாழ்வாக மாறிவிடுகின்றது.

